Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

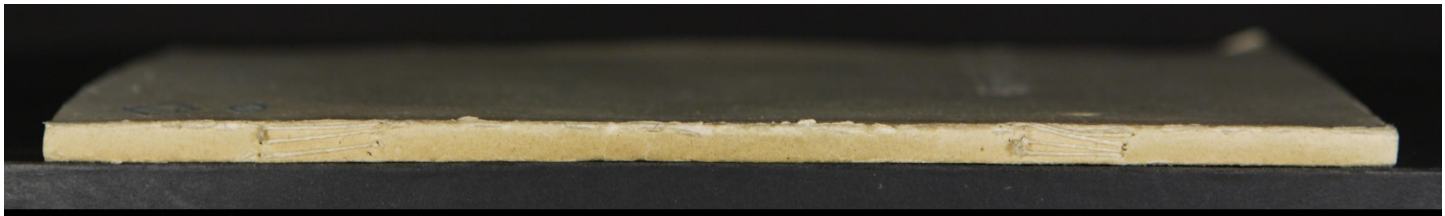

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

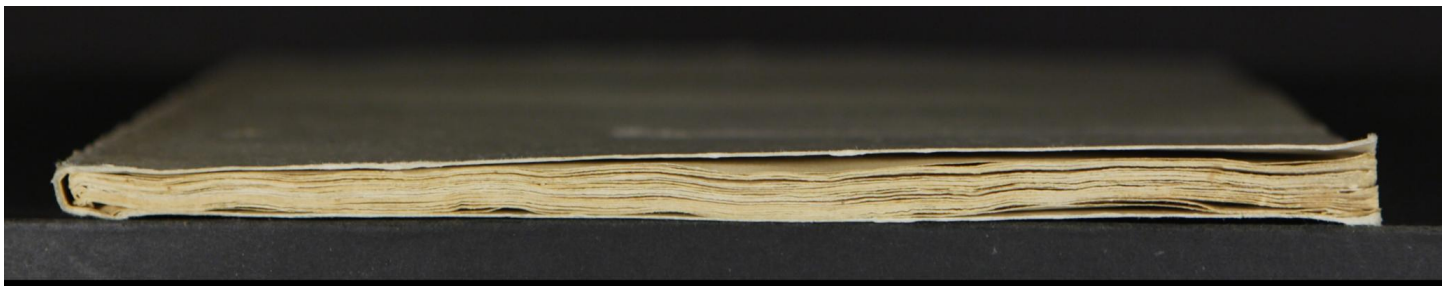

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

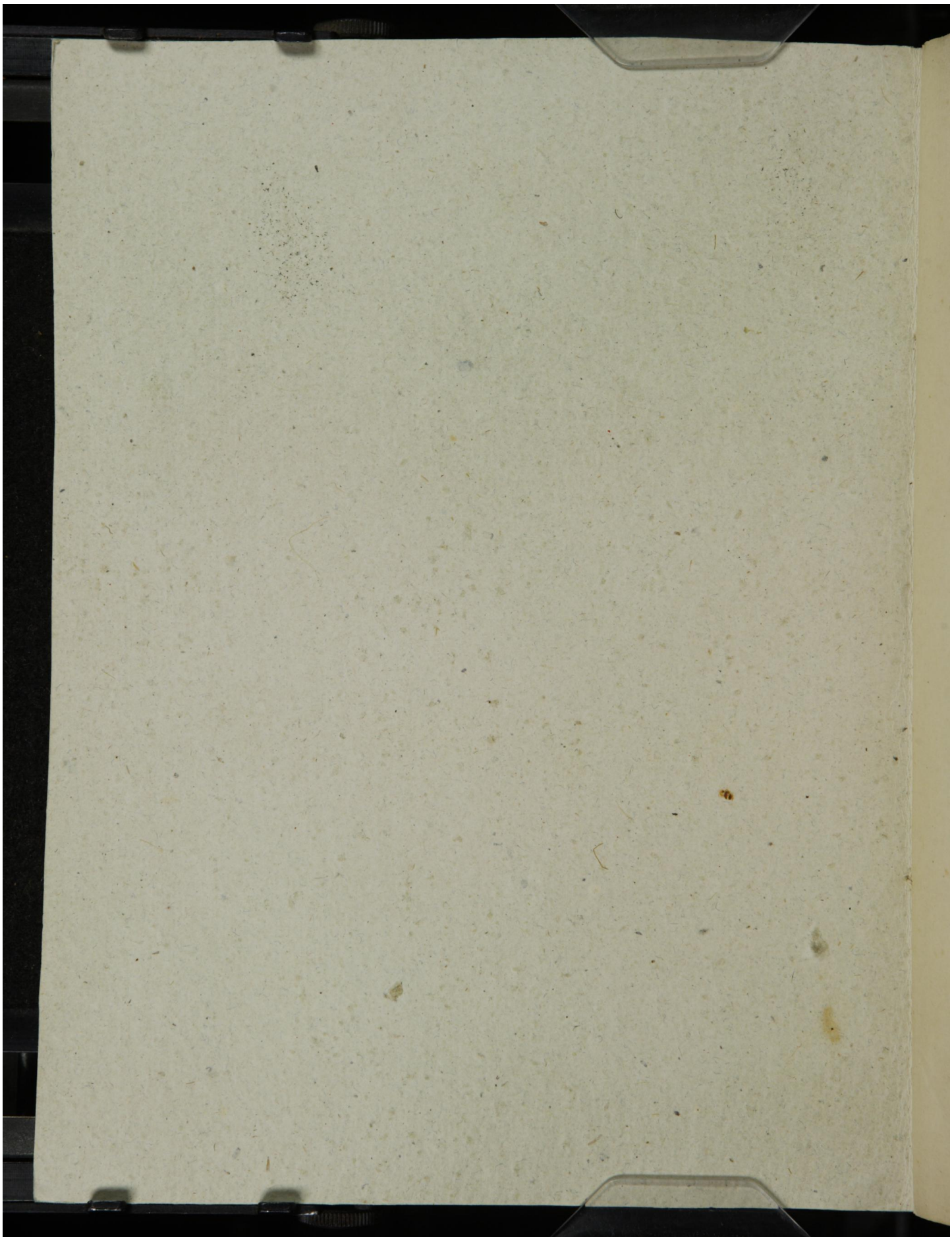

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

AVGVSTINI DATTI SCRIBAE SENENSIS ELE// GANTIOLAE FAELICITER INCIPIVNT.

CRedimus iamdudum a plærisq; uiris etiam diſertiſſimis perſuaſi tum demũ artem quempiam in dicendo nonnullam adipiſci ſi ueterum atq; eruditorum ſectatus ueſtigia optima ſibi quiſq; imitandum propoſuerit. Neq; enim qui diutius in ciceronis lectione uerſatus ſit non eſſe in dicendo: & ornatus & copioſius poterit. Nam & horridiora crebrius cõſectaui ipſi quoq; aridi ieiunii & inculti fiãt neceſſe ẽ. Lectitãti igit' mihi Ciceronis uolumina quẽ eloquẽtiæ parentẽ merito appellauerim pauca ãnotatione digna uiſa ſunt qbus ſi utemur uulgarium ſermonẽ aſpernati ad eloquentẽ oronem proximus accede// mus. Sed tñ id in primis quiſq; admonendus ſit quod rhætor diligentiſſimus & inſignis orator Fabius Quintilianus de oratio// nis partibus dicere conſueuit. Neq; enim leges ſunt oratoris quadam ueluti immutabili neceſſitate conſtitutæ nec rogationibus ut idem dicebat: nec plæbiſcitis facta ſunt iſta præcepta. Sed ut in ſtatuis picturis poematis cæteriſq; in exordinanda quoq; uiri eloquentis oratione plurimum ſemper decoris ac uenuſtatis habuit uarietas. Atq; quot dici ſolet cauendnm teuendumq; illud eſt ante omnia ne ars ulla dicendi ſi fieri poteſt eſſe uideat'. Hæc igitur lex prima ſit cõmutationis uarietatiſq; quam auditorũ auros non difficillime indicent. Hoc igitur facto fundamento per pauca deinceps ſcribam amice ſuauiſſime: quæ ſi nõ ſemp ut plurimum tamen his rationibus ſeruanda tibi erunt. Sed iam noſtri inſtituti naſcetur exordium. Plærũque enĩ qui oratoriæ artis floribus ac faleratis, ut aiunt ſtudent uerbis uerbum contra tritam

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE XV FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

uulgatamq; grammaticorum consuetudinem quod in calce absolutæ orationis locari consueuit id illi potius coaptant in initio: quod omne tibi fiet manifestus exemplo. Scias plenam orationē constare tribus partibus quod suppositum ut eorum ipsorū uocabulis utar: quod uerbum quod appositum uocant. Dicunt igitur grammatici Scipio Africanus deleuit carthaginem: ornatioris uero eloquii homines potius conuerso utuntur ordine Carthaginem. Scipio africanus deleuit: illi enim Cicero familiariter utitur. P. Lentulo. Hi uero. P. Lentulo. Mar. C. familiariter utitur. Q uibus plane exemplis patere arbitror appositum primum in oratione: suppositum medium: nouissimum uero locum uerbum tenere. Sed & siquid pro grammaticorum more post appositū situm erit id initio orationis poni solet cuius rei exēpla subnectam. Scipio Emilianus euertit Numantiam urbem opulentissimam Hispaniæ. Hispaniæ opulentissimam numantiam Scipio Emilianus euertit. Non ignoras esse multa genera epistolarū. Epistolarum genera esse multa non ignoras. Licurgus condidit scissimas leges lacedæmoniis. Lacedæmoniis leges sāctissimas Licurgus condidit. Multaq; consimili ratione. Appositum igitur plærunq; principio ponitur suppositum medio fine uerbum: ut arlopagum. Solū salaminus primus cōstituit. Cæterū diuersis & ordinib9 & locis locādæ partes sūt p auriū iudicio quod qdē solū usu cōparat. Iā uero de aduerbiis quæ sunt uelut adiectiua uerborū dici potest passim ubiuis loci ponēda eē: ubi demū aptius cōgrue uisa fuerit mō i pricipio: mō in fine: mō i utrunq;: Q ua in re diligēti ē utēdū cōsilio: sed ppe uerbū frequētius peruenusta reddūt orationem: ut. F. Maximus ate alios fortiter atq; animosæ pugnabat. C. Lelius Scipiōe familiariter utebatur. Clæmētissimus Cæsar humaniter ignoscebat. nunc ad reliqua. Præpositiones perpulchræ inter substātiua hāc atq; adiectiua noia interiacīūt ut ferace

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

in agro ornatiſſimo in loco maxias ad res hanc ob cām iuſtis de cāis aliaſq; hmōi cōplura. Nec præpoſitiones ſolū ſed alia præte rea hmōi nunc ſumemus exempla. Maxia in repu. diligentia ma gna in parentes pietas in credibilis in oēs ciues obſeruātia: ſūma in hoſpites liberalitas. Atq; ēt inter duos caſus pulcherrimū puta noiatiuos duos aliqd cōtinue ponit. Oia reip. iura coſtātes mili tū ai imania ſceleratoꝝ hium flagitia. & econuerſo ēt conſtituta ac tranſpoſita oro plurimū exornat: ut huius clarītudo uiri: huiꝰ qrites auctoritas loci. Venuſtæ ēt plerunq; adiectiuū nomē pre cedit ſubſtātiuū: ut tua dignitas optima uirtus diuinū ingenium exquiſita doctrina. magni etenim refert quo loco quæq; dictio ſi ta ſit. Q eod teſtatur Boetius in his comentariis quos Ariſtotelis librum conſcribit. ubi & Ciceronis & Virgilii exempla ponit. Boetii autem ipſius hæc uerba ſunt Etenim ad conſumatiónem orationis ſpectat maximum differt quo uerba & nomina prædi cationis ſuæ ordine proferuntur. Multum enim intereſt i eo qd ait Cicero ad hanc te amentiam natura peperit: uolūtas exercuit fortuna ſeruauit. ita dixiſſe ut dictum eſt an ita. Ad hanc te tamē etiam peperit natura: exercuit uoluntas ſeruauit fortuna. Sic enī minor eſt ſententiæ magnitudo minuſq; in ea lucet id quod ſi ſic cōponat eminet: & ſeſe etiā uolentibus hominūm auribus ani miſq; patefacit. Rurſus cum dicit Virgilius. paciq; ponere mo rem potuiſſet ſeruare metum ſi ita dixiſſet. Morēq; imponere pa ci. ſed eſſet debilior ſonus nec eo actu uerſus tā præclare ut nun compoſitus duceretur quod idem non eſt apud dialecticos. hæc Boetius: nunc ad reliqua.

Negatiua dictio apte in calce orationis ponit ut præſtantiorem te uidi neminē. ſcipiōe clariorē in bellicis laudibus inuēies nemi nē Tua erga me beniuolentia tuo in me animo gratius eſt nihil: Q ui te ardentius amet habes neminem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Sed poſſeſor antequã poſſeſſio. optimi uiri diuitiæ.
Præſtantis uiri uirtus. prouentiſſimi hominis conſilium.
Quid uero pulchrius quam ſi pro gerundis quæ ſic appellãtur uti mur gerundiis nominibus. Attritum ad id Priſciani exemplum Veni cauſa amandi uirtutem. ueni amandæ uirtutis cauſa. gratia gerendi bella gerendorum bella gerendorum bellorum gra. Ad amplexandam uirtutem magiſq; ad amplexãdũ uirtutẽ quæ uua præceptio optima eſt; crebraq; apud Marcum Tullium; alioſq; eloquentes uiros fuit ſemper obſeruatio. nunc autem multa con ficiam quæ ſi diligenter aduerteris. haud par latino ornatorũq; conducente eloquio; ſed id mihi in primis animaduertendum ui detur; ut cum tria fuerint antecedens. conſequens. & eorum me dium relatium nomen ſi ſit id conſequens uel homis uel rei cuiuſ piam propriam nomen tum relatiuum conſequenti ſemper con gruat. alioquin non latina oratio fit; ſed a doctiſſimorum homi num conſuetudine aliena. alias poteſt eum alterutro conuenire ſi non conſequatur proprium nomen.

Quam rem facile exempla declarant & priſcorum auctoritateſ complures. M. cicero primo tuſculanãrum quæſtionum. Stu dio ſapientiæ quæ philoſophia dicitur. & ſexto de re publica. con ſilia cetuſq; hominum iure ſociati quæ ciuitates appellantur. At q; iterum ex illis ſempiternis ignibus quæ uos ſydera & ſtella nũ cupatis. Saluſti quoq; illud tritum eſt. Eſt. locus in carcere quod Tullianum appellatur; innnmerabilia in uetuſtis codicibus id ge nus inuenies. Nec id grammaticæ artis uitium eſt quod quidem ignari litterarum arbitrantur. Sed & nos adhuc aliquid exemplo rum afferamus. Præclarum eſt opus Ciceronis qui cato maior dr. Nã quod cato maior dr; non latie profet. contimiliterq; urbis uiſeeribus conſulendum eſt qui ſunt ciues. perditi uiri urbibus expellendi ſunt quæ ẽ & cinitatũ pernicies; & ſentina dedecoris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Plerunq; igitur relatiuũ nomen cum eo concors est quod sequitur: illud quoq; inspectandum est: nam cum tria existẽt: quorum unum relatiuũ nomen sit: frequentissime eorum duo in eiusdem casus exitu conueniunt. Nam ut exempli causa dicam aliqd si quis hunc sermonem protulerit. Liber in quo de uirtute agitur præclarus est rectus atq; ornatius dixerit. In quo libro de uirtute agitur præclarus est. concordant nanq; eo casu ex tribus duo illa quæ maiori concinnitate iuncta sunt. Aliud iterum exemplum huic sermoni sit. Quas misisti litteras ad me iocundæ fuerunt. Sermonem quem adiuistis non est meus. Quã extimas Demosthenis orationem Eschinis est. Atq; huius sermonis crebrum inuenire poteris apud ueteres usum. Mar. Tullius primo de officiis. Quorum autem officiorum præcepta traduntur ea qq̃ pertinent ad finem bonorum. Vir. Maro. in æneide urbem quam statuo uestra est. Terentius in andria. post hae quas faciet de integro eomœdias spectãde an exigendæ sunt nobis prius: Idem populo ut placerent quas fecisset fabulas. Idem. Quas credis esse has: nõ sunt uere nuptiæ. atq; eiusmodi sermo plurimũ exornat. Id quoq; annotatu dignissimum est: ut cõpositiua uelimus augete uomina: his per præpositum accedat. Cicero in epistola ad curionem Carus æque sis & periuncundus: ac fuisti patri. Idem de oratione in primo: perbeati quin te illi uideri solent. Terentius in enucho: per pulchra uero dona haud nostris similia: nam p gratum ualde gratum significat: & in oratione lepide personat. At superlatiuis multo longe: & q̃uam aduerbia præponimus idq; sæpenumero perpulchrum uideri solet: ut longe amantissimus nostri. Multo omnium formatissimus & ago tibi q̃ maximas grati as. Comporatiuis uero uel multo uel longe perponi solet: ut iustícia multo præest cæteris uirtutibus: & socrates lõge aliis philosophis sapientor illud nequaq̃ omiserimus. Cum enim nomina

multo & lõge, cõiungit cũ cõparatiuis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

quæplã ſũt perfecta a græcis ternæ flexiõis; & obliquos caſus habentia; quæ rectum ſuperent latini oratores frequentiſſime caſibus illoꝝ qbuſdã imutatis fingunt aliaꝝ declinationũ nomina & genus ſeruãt; qualia p̃oematũ enthimematũ; delphinus; elephãtus; & lampada exiſtunt; quæ a pleriſq; tertia flexione proferunt poema, enthimema, delphim; elephas; lãpas. Hãc tu obſeruãtiã diligenter cõmenda memoriæ. Cum aũt uolumus oſtendere aliquid nobis iucundũ; honeſtũ; utile eſſe; tum datiuiſ cũ uerbo utimur ſum es eſt; ſubſtantiuorum quorum illa adiectiua ſunt; nãne ab exemplis diſcenda quid aliud ſignificat, hæc res mihi iucũ ditati eſt q̃ hæc res ẽ mihi iocunda. Idẽq; ipſum. Tuę mihi littere fuerut gaudio quod eſt ad gaudium; uel gaudiũ mihi attullerunt Leges dignitati ſunt reipublicæ. Præclara urbis ædificata ciuib⁹ decori ſunt ideſt decus pariunt ciuibus. Vtilia dedecori ſunt hominibus ideſt dedecus pariunt hominibus deq; cæteris conſimili ratione. Verbum afficio pulchrum eſt & late patet: nam afficio te uoluptate; idem eſt quod tibi affeto uoluptatem afficio te honore idem eſt q̃ facio tibi honorem & honoro te probo laudibus ideſt te laudo; afficio te probro ideſt uitupero; afficio te cõmodis deſt tibi commoda facio; afficio cadauera ſepultura. i. cadauera ſepelio, afficio inimicos iniuria; idem eſt quod facio iniuriam inimicis. Atq; ſimiliter afficior dolore, idem ẽ quod doleo; afficior gaudio, idem ẽ quod gaudeo, afficior uereecũdia; idem ẽ quod uereor. latiſſimaq; ẽ huius uerbi uſurpatio. Nec tamen latet me afficere ſignificare diſponere; Hincq; ẽ Plinii illud uiuã magis uox afficit. Neq; enim ſine optimis cauſis tã lata tãq; diffuſa ſit huius uerbi ſignificatio. ſed de hoc ſatis. Non eſt autẽ ignorandum q̃ ſi duo aut plura duobus; quod perraro uſu euenit; ſe illa pariter ſe habuerint; utriq; tũ dictionem præponimus quod liqueat exemplo. Par, ẽ in, C. Lelio doctrina & uirtus; quã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

taq; eius uiri probitas tanta quoq; est rerũ scientia: Tunc splendi
de ac recte dixerim. C. Lelius uir tum doctus tum probus. Itidẽ
que magna est in. C. Lelio uirtus: tum etiam doctrina rerum. C.
Lelius plurimum: tum laude: tum rerum scientia ualet. Themi
stocles tum consilio pollet in urbanis rebus: tum in bellicis nego
ciis uiribus atq; animi magnitudine floret. Sic enim tantum ostẽ
di esse in rebus urbanis consilium quantam in bellicis magnitu-
dinem animi quod tum geminatum positũ est. Sed eandem quo
q; uim habet geminata & coniũctiua. Virgilius in æneidæ. Ae-
neas est & terris iactatus & alto. Idem profecto significat. Aene
as tum pelagi: tum terra: tũ labores perpessus est Africanꝰ: item
singularis & uir imperator. Idem sibi uult & Africanꝰ magis ex-
titit tũ uir: tum imperator. Quod si duo contra nequaquam pa-
ri sunt: sed alterum minus complectitur: alterũ uero magis: ita
efficiendum est: ut quod leuius existat collocemus prius atque ei
cum dictionem preponamus quod autem grauius ualiduſq; id
posterius positum tum dictio præcedit quod patefaciemus ex-
emplis. C. Lelius amat Scipionem: ꝓpterea quod cum doctũ
cognouit hominem: & insuper uirum optimum: quod postre-
mum ad amorem uehementer impellit: quare ista est oratio in-
stituenda. C. Lelius amat Scipionem cũ ob doctrinam eius tum
propter uirtutem. Ita uirtus in hac beniuolentia plus momenti
habet q̃ doctrina: atq; si uita dixerim cum omnes fortunati sunt
qui bene uiuunt: tum perbeati. quia omnia deserunt & uirtutem
solam complectuntur. Nos namq; posteriores multo esse beati-
ores constat siquis superius modo allatam præceptionem intel-
lexerit. Hoc. M. Cicero in primis frequenter usurpat. Ex quo il-
lud cũ omnibus cõsulẽdũ est tũ his maxime q armis depositis ad
imperator iã fidem cõfugiunt. Significat enim confugientibus ad
imperatores: & sese dedentibus multo magis consulendum esse

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

atq; in Catone maiori mirati ſeſe aiebat Sceuola. M. Catonis cũ cæterarum rerum perfectam ſapientiam tum quod nũq; illi fuerit ſenectus grauis. Sed hac de re ſatis. Iam uero explicandum ẽ: qua ratione quempiã perſonam aut laudari aut uituperari oporteat: quod ad decorem ſermonis pertineat. Nam id trifariam poſſe fieri comperimus ex monumentis litteraꝝ. Si ergo uelim oſtẽdere Marcum Catonem habere magnam uirtutem cum uerbo ſum es eſt ita cõmodiſſime fiet. M. C. uir eſt magnæ uirtutis. M. Cato uir eſt magna uirtute. Marcus Cato uir eſt magnus uirtute. Plato philoſophus fuit uir præſtans ingenio: uel præſtantis ingenii: uel pſtati ingenio. Mulier eſt clara moribus: clarorũ moꝝ claris moribꝰ. Vir egregius laude: egregie laudis: & egregia laude. Sed illud prius magis poetarum eſt: poſtremum uero ſplendidum ac perpolitum. Ariſtoteles ſcientiæ copia philoſophus exquiſita doctrina: uir acerrimo ingenio: quod quidem ut diſertiſſimus Priſcianus inquit ſignificat Ariſtotelem habere ſcientiæ copiam: & qui habeat exquiſitam doctrinam cæteraq; conſimili ratione: quod quidem. Au. Gelius ſentire uidetur i noctibus attici ſ Eſt: ideſt uelit defectio quædam ſed ea tria uſurpataq; eloquentiſſimis uiris & clariſſimis oratoribus qua & nobis quoq; utendũ eſt. At qui participiorum tum accuſatiui caſus ſæpe: tum ablatiui locum tenent infinitiui uerbi. Hinc illud Saluſtianum. Nam & priuſq; incipias conſulto: & ibi conſulueris mature facto opus ẽ. Et Terẽtiana Miſſis Glycerium alloquẽs amicam pãphili. Vbi erit inuentum inquit tibi curabo: & mecum adductum iam iam inquit inuentum curabo: & adductum tuum Pamphilũ omnia namq; illa conſulto facto inuentum adductuꝫ conſulere facere inuenire adducere deſignãt. Verum frequenter orationibus his oratores ablatiuorum caſuum utuntur accuſatiuorum perraro. Et quoniam de nomine quod eſt opus attulimus mentionem in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

telligendum est. Opus est mihi hac re significat me agere hac re sed in nariis casibus iungi solet. Nã etiam opus est mihi tua opera nominatiui casus: & tuæ operæ, & tuam operam & tua opera dicimus sed hoc postremum ornatus est & totum oratorium & ceteris rationibus poetæ potius historicique utuntur. Nos autem quædam præcipimus ut cognoscamus a ueteribus usurpata: iisdemque utamur quædam uero ut cognoscamus solum. nam optis est mihi hanc rem nuuq̃ orator dicat.

Quid illud nonne pulcherrimum est. ut cum duo nomina: alterum adiectiuum: substantiuum alterum easdem casus exitu p ferri debeant. ut sæpe etebcrrimeque quodammodo tertiam adiectiui nominis uocem quæ est neutra in uim substantiuam transferamus: & substantiuum id prius genitiuo casu locemus quod ut frequẽs est eruditis ac disertis uiris ita quoque erit exemplo manifestum. Nam cum multam uirtutem dicturus sum si multum uirtutis loco eius orationis posuero. multo protulerim uenusti? multum enim pecuniæ significat multam pecuuiam: plurimum uirium plurimas uires. Quid animi quis animus. quid rei quæres quid causæ quæ causa: alia: quæ item permulta sed animaduertendum est: nam si genitiuus ille casus fuerit singularis. totam item orationem singulariter exponere debemus si pluralis pluraliter. Nanque exempli causa multum pecuniæ: multam pecuniam significat singulari numero. At contra: multum pecuniaurm significat multas pecuuias. Similique est aliorum ratio: ut multũ roboris singularem: plurimũ uirium autem pluralem quoque habet significationem. & aduerbia quoque nomina uim eãdẽ retinent: præsertim uero duo hæc. parum & satis Nam parum sapiẽtiæ est parua sapientia satis uirium sufficientes uires: & nihil quoque sine nomen siue aduerbium sit in eandem sæpe obseruantiam cadit. Hæc igitur hactenus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Quoniã autem ſingula hæc fere inueſtigamus id quoq; dignũ cognitione eſt; ut cum duo meminerimus ſubſtantiua nomina; quorũ utriq; idem epitheton adiiciendum ſit; ut adiectiuũ ipſum primo collocemus cum ſequentibus ſubſtantiuis; uel tum gemi natum uel duplicatum & præponamus; exempli cauſa afferunt Ciceronis uerba, Africanus ſingularis & uir & imperator; quod eſt africanus ſingularis uir & ſingularis imperator. Propter magnam & doctoris auctoritatem & urbis quod eſt propter auctoritatem magnam urbis; & propter auctoritatem doctoris præclarus & miles & ciuis illuſtris tum uir tum philoſophus, Optim⁹ tum patriæ defenſor tum gubernator, Iuſtus & reiudex. Conſimilia quæ eo modo ſe habent, Sed & ſepenumero contra eodem ordine uni ſubſtantiuo præpoſito duo adiectiua aut plura deſeruit exempla ſunt, quæ nunc conſtituam; Vir tum bonus; tum etiã temperans, Imperator & calidus & fortis, iudex & integer et ſoleres, Ornamenta ciuitatis tũ multa tũ p̃clara, alia tuipſe conie

Nonuunq; & duo ſubſtantiua ita ſe habent; ut alter; uim (cta, ſuã ubiq; conſeruet ac tueatur, alterũ quaſi quedã obtineat adiectiui nominis locũ & eius fungatur officio, Quale eſt Virgilianum illud in primo ænæ, Molemq; & montes in ſuper altos impoſuit; ac ſi dicat moleſtos montes impoſuit. Cauendum eſt ne ab honeſtate naturaq; diſcedamus pinde ac ſi dixerim a naturali honeſtate diſcedamus, Sat hæc ſunt tibi nota, ſed ne quaſi hiſtoriam texens dicendorum ſeriem nectam; ita quæq; patefecerim ut ſeſe mihi forte quadam obtulerunt.

Cæterum non ignoras, ut ipſe arbitror; extrema ſupiniua plærunq; ornate ac puenuſte ſignificare gerudia accuſatiui caſus caſus adiectione præpoſita, ut res difficilis creditũ ideſt ad credẽdũ mirabilis uiſu ad uidendum iucundã auditu ad audiendum ſuauis guſtu ad guſtandum permultaq; conſimili acpri modo ſeſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

habent. Nec id te amice lateat: ut cum fuerit superlatiuum quod piam durius asperiusq; & superlatiue significandum sit ut pro superlatiuo positiuum efferamus: & ei superlatiuū aptum apponamus aduerbium. Nam maxime memorabile facinus est: me mobilissimū facinus maxime rarū genus hominum est rarissimum genus hominum: Sed & admodum & in primis positiuis adiūcta uim ferme eandem retinent.

Id autem nequaq̄ silentio præteritum: ut si quem qui uirtutem habeat uelim mediocriter laudare: dicam exempli causa. Pericles uirtute præstās princeps erat athenis: uel quo multa præclara gesserit. Themistocles rebus gestis floruit. Si uelim uæhementer ac plurimū laudare: adiiciam gloriā siue laudem & causam laudationis casu genitiuo constitutā. Pericles ut iisdem exemplis agā uirtutis gloria præstās athenis claruit. Themistocles gestaq; req; laude emicuit. Sicq;. M. Antonius p̄stabat eloquētia mediocriter laudatur: ac fere exiliter. L. Crassus eloquentiæ gloria excelluí uæhemētissime laudat'i. Sed tu pro tui ingenii bōitate cætera deducito.

Quotiens noia ut ipse quoq; testatur grāmaticus. Seruiꝰ pluralis & singularis numeri connectuntur respondemus uiciniori. Virgius. primo æneidos. Hic illius arma: hic currus fuit non aūt fuerunt. Terenti. in andria. Amātium iræ reintegratio amoris est Xenophon delitiæ meæ sunt hostes eorumq; exercitus properabat: atq; ita freq̄ntius obseruatur.

Idem in diuersis generibus. nā siue masculinū siue fœmininū ē uiciniori respondemus: ut uir ac mulier optima uenit: intelligitur nanq; optimū esse uiq;. & optimam mulierem quæ uenerit. Verū si plurali numero uelimus uti ad masculinū transire necesse est ut uiri & mulieres lecti properant. Operē precium est qđ puenustum est significat mō utile esse mō necessarium: mō iucundum: mō laudabile, Atq; his significatiōibꝰ id nomis uetere usurpabāt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Fruí quapíam re eſt fructum ſiue utilitatem uel uoluptatē pe-
pere ex ea re; ut cum dixerim quis ocio fruitur: præſe ferre ali qd
eſt uerbis aut iudiciis quibuſdam id oſtendere & quodammodo
confiteri. M. Cato præſefert grauitate. Hilaritatem præſe fert.
Lelius rationem habere eſt reſpu. habere ſed ut plynius exponā
habere rationem alicuius rei eſt rem cōſiderare: ut habere ratio-
nem temporis perſonarum loci eſt enim ea omnia ratione com-
pelecti & conſiderare.

Hanc rem mente animoue complector ideſt hanc rem conſide
ro & uoluto in animo ſignificat in animō habeo: & animus mihi
eſt & uolo. Certum eſt mihi: eſt deliberaui & decreui: proſequor
te laude eſt te laudo: proſequor te honore eſt te honoro, ꝓſequor
te probro eſt te uitupero. Benemeritus ſum de repu. eſt benefici-
um in illam contuli. Benemeriti de amicis eſt conferre in amicos
beneficia. Atq; pro ita. Ac uel atq; pro ut: uel quam ornatiſſime
ponuntur. Exemplum eſt æque te laudo atq; Ciceronem ideſt te
ſicut Ciceronem; Haud pro non; Secus pro aliter; in eadem ora
tione uenuſte ac concinne ſe habent: ut haud ſecus ſentio atq; tu
ideſt ſentio ſicut tu. Nonnunq̄ & perpulchre comparatiua pro
poſitiuis ponuntur: ut Alexander Macedo habeat corpus imbe-
cillius quod imbecille ſignificat. Satyri in ſcelera uæhementius i
uehuntur quod eſt uehementer.

Do tibi hanc rem uitio ideſt uitupero te de hac re. Do crimini ē
crimino r. Do laudi eſt laudo. Sed ne illud quidem negligendum
eſt: q̄ ſubiunctiuus modus pro indicatiuo: & illius tempora pro
huius tēporibus īterdum haud illepide ponuntur: ut uelim pro
uolo; & gererem pro gerebam. Dilexerim pro dilexi: feciſſem ꝓ
feceram. Gratum fuerit pro gratum erit feceris pro facies.

Id omnium multo ornatiſſimum ſi opportūis locis agat: quod
ubi factitandum ſit peritorum aures facile cenſebunt: quam or-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

bem exercitatio adhibenda est non mediocris: quæ omnium magistrorũ præcepta superat quod si quis nouerit græcas litteras ei quod modo explicatum est non difficile persuadet.

Partim hominum uenerunt persæpe dicit etiã. Au. Gelio teste: & ẽ idem quod pars hoium ideſt quidã hoies: nã partim hoc in loco aduerbiũ est: neq; inclinatur in casus sicut & cum partim hoium dici potest: ideſt cum quibusdã hoibus: & quasi quadã parte hoium: sed hoc tum splendidius est: cum in oratione iterũ fuerit aditum ut illud. M. Tullii in epistolis. Nam qui istinc uenĩũt partim te superbum eẽ dicunt quod nihil respondeas: partim contumelioſum: quod male respondeas. & qui ciuitatibus p̃ sunt partim nobiles sunt: partim populares: quod est aliqui nobiles sunt aliqui populares.

Id etiam optimũ cognitu: quod dicimus quisq; ẽ unus numero denario sicut millesimus q̃sq; est unus ex numero millenario hic illud Cæsaris in cõmentariis. Legioẽ producta cognoscit nõ decimum quenq̃ esse reliquũ militẽ sine uulnere quo exẽplo uti ppulchrũ est. Quotus quisq; homo. i. quot hoies: quotus quisq; miles. i. quot milites.

Perquã una dictio dũtaxat pulcherrime positiuis iungitur nominibus ut perquã doctus philosophus: perquã comis amicus.

Quid illud: nunquid non sæpidissime usurpamus in oratione alias quod locum modo aduerbii obtineat.

Quale esset siquis dicat. Omnes homines eodem sunt ferme nati ingenio alias quidem rident: alias uero lacrymant omnes itẽ ciues alias boni alias mali: nunq̃ iisdem sunt moribus. Marcus Antonius iuit in castra multifariam dicitur. Marcus Antonius castra petiuit: in castra profectus est se ad castra contulit: se ad castra recepit: se ad castra perduxit: Hic habet uiginti annos: qnod ueterum consuetudine dicitur contra pedagogicam opi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

nionem: alíi quoq; ratiõibus dícitur: hic uigeſímum annum agít degít uigeſímum ætatis annum, & uíginti annos natus. Sed hoc poſtremum magís oratori congruít.

Cícero laborat in eloquentía. Cícero operã ín eloquentía confert Cícero dat eloquentiæ operam. Cicero tempus in eloquentía cõterít. Cícero ætatem in eloquentía conſumít. In ſtudium incumbít eloquentiæ: & alías deduc pro ſuo íudício.

Habeo hanc rem in memoria nõ mínꝰ uſitare dícít: ſed habeo ſiue teneo hanc rem memoriæ: teneo hanc rem memoría huíus rei memoriam habeo.

Obliuíſcor uoluptatis uel cuiũſcunq; alterius rei: uoluptatís mẽ capít obliuío: amícorum me capít obliuio. Et ídem uerbum cum cæteris nomínibus iunctum diuerſa ſignifieat conſimílí ordíne: ut capít me ſacietas ciuítatis: & capít me hominum odíum. Vírgilíus rus íncolít ciuítatem habítat.

Pulchre dícitur teneo ſiue contíneo. ut Vírgilíus.

Ruri ſe continet: tenet ſeſe ín urbe. Síquís uult õſtendere alíquam rem alíam antecellere & ultra íllа ualere uenuſte dícitur uel p accuſatiuũ præpoſita p̃ter uel cũ ablatiuo p̃poſita præ ut. C. Cæſar ultra alíos pollebat rebus bellícis pulcherríe dr̃. C. Cæſar præter cæteros rebus bellícis pollebat: uel præ cæteris.

Lelíus habet faciles muros: uel facilẽ naturã. Sed ornatíus dícít Lelíus eſt leni ingenío natus facilí natus íngenío uel facíllímís moribus. Scípio natus eſt triſtí ingenio: & de reliquís conſimíliter.

Valeo & polleo uerba ſũt ſplẽdída. & latiſſime patẽt: & ablatíuo caſui cõiũgít hoc pacto Au. Auguſtinus plurimũ íngenío ualuít. Milo corporis uiríbꝰ plurimũ ualuít. Hippocrates ígenii bonitate. Mítrídates memoría. Marcus Cato í ciuitate plurimũ auctoritate pollebat. Et clareo & floreo eadẽ ferme rõne ſe hñt. Ego apud diuũ Cæſarẽ multũ ſiue poſſũ ſiue ualeo: ornatu ac ſplẽdí

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

dus dicit. Apd diuū cæsarē plurimū mea ualeat auctoritas. hor tēsius plurimū pōt in senatu ornatius: Multū hortēs i i senatu au ctoritas ualet quæ potissimū eā significat opinionē: quæ ē ap ho mines de alicuius uiri pstātia quæ uulgo ac tria consnetudine re putatio nuncupat. Cetez id p bellu. Est mihi apud te fides: id est tu adhibes mihi fidē quod accuratius aduertendū est. Nā plerū que solet sum es est datiuo iūctū significare habere: & quodāmo do possidere: ut est mihi pecunia est. Cæsari magna ptās: illud si gnificat me pecuniā habere. hoc uero Cæsarē magnā potestatē: cuius cōstructionis uerba apud priscos & disertos obseruatio est Ego recordor hanc rem potius quam huius rei dicitur: ac idē di citur. Huius rei subiit mihi recordatio: hæc res mihi in mentem uenit: sed magis proprie in mentem uenit uel mihi occurrit: uel mihi succurrit. quod postremum minus usitate dicitur.

Præsto & antecello: quæ nenuste personant uerba aliquādo da tiuo aliquando etiam accusatiuo pulcherrime iunguntur cum ac cessione ablatiuorum eius rei, cuius est præstantia. ut præsto ti bi acumine ingenii.

Sæpenumero frequentatiua uerba quæ appellantur primitiuo rum uerborum a quibus originem traxerunt significationem re tinent præsertim si illa prima asperiora fuerint: ut coniecto, pco niicio mansito pro maneo: imperito pro impero: amplexor pro amplector: & alia: item pene innumerabilia: si quando uerbo as peritas ulla contingat: quod eruditorum iudicio derelinquimus.

De uerbis adiecta præpositio persæpe contrariam mutat si gnificationem: ut precor & deprecor contraria sunt. hortor & de hortor: nonnuquam dis efficit idem: ut suadeo & disuadeo quam uis in iisdem uerbis nonnunquam auget potius quam uim com mutet:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Ex & per compoſitæ uehementer amplificãt: ut exoro: quod ab ex & oro deductum eſt: ſignificat impetro. Terentí. in andría Gnatam ut decoro uixq; id exoro Sicq; ſuadeo ſignificat oratiõis officium: quod eſt benedico. At petſuade benedixiſſe ſignificat quod eſt oratoris finis ideſt impetro atq; obtineo: unde & crebro non ſolum ſuadeo. ſed etiam perſuadeo.

Facio & perficio explorata ſunt.

Plurimum etiam orationem ac ſermõem exornat aduerſatio modo q̃q̃ aduerſatiua indicatiuo coniungatur: quod ub q;. Mar. Cicero ſeruauit aliiq; doctiſſimi: Sed huius exemplum ſit q̃q̃ te ante hac dilígebam: nunc tamen ob ſingularem uirtutem tuam uehementer admíror: nam tria ſunt que quondã ſibi inuicem ordíne coniunguntur: quox; prius ac leuius eſt díligo poſtremum admíror quod uæhemens ac præcipuum eſt & eox; medíum obſeruo: quod eſt uereor: & colo ex quo obſeruantía reuerenríã ſignificat. ſed íterum aliud exemplum. Q uãq̃ mihí ſunt omnium amicorum iucundæ litteræ tuæ tamẽ iucundíſſime fuere: ſed quãuis raro collocamus ut quamuís míhí ante hac carus eras. ſed nunc profecto cariſſímus.

Ad hoc ílla duo orationẽ peruenuſtã reddũt ſubiinuicẽ reſpõdentia quorũ alterũ eſt nõ ſolum ſíue nõ modo: ſeu nõ tantum alterum eſt ſed etiã: uel uerũ etiã: uel loco etiã poſíta quoq; & aliq̃bus interiectís: quox; exẽpla ſubnectã: Hæc mihí res nõ ſolũ grata ẽ: ſed ẽt iucũda. M. Antoníus nõ mõ erat Ciceronis ínimícus uerumetiã hoſtís patriæ Cato nõ tantu ingenio ualebat ſed uirtute quoq; florebat plurimũ. Alexander nõ ſolũ reliquũ orbẽ ſubegit: uerũetiã & ipſũ quoq; romanũ iperiu cogitabat attingere: Et tã & q̃ quoq; ſibí rñdent ut tã cara mihí patria ẽ q̃ tibí iucunda uita. Sed facile tu hæc íntelliges. Pro eo ãt qd cæterí exprímere conſueuerũt p̃ noibus addentes uel te uel met ſyllabícas adiectio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

nes. Cicero potius idem efficit hoc pro nomie ipse ipsa ipsum & illorũ uere adiectionũ locũ obtinet; ut ego ipse magis q̃ ego met tuiipse; ille ipse/nosipsi uosipsi illipsi; ut nunq̃ secus dicendũ sit. Tu mihi familiaris es. ego te familiariter utor. tu miht amicus es ego tc amico utor; tu mihi magister es egó te magistro utor. ego teeũ frequenter uerso frequens mihi tecũ est cõsuetudo. quæ sæ pe cõuersationẽ significat. Habeo tecũ magnã amicitiã; magna tecũ mihi est amacitia. & itẽ alia permulta; ut sunt mihi cũ omni bus malis uiris amicitiæ. n. rectius dixerim inimicitias in plurali numero quã in singulari; sed neutra uox potissimũ i cõparatiuis nominibus tum femininã tum masculinã reddit.

Vt nihil est hoc homine melius fere est idem; nullus est hoc hoie melior. Nihil hac uirgine est formosius; quasi idẽ nullo uir go hac est formosior & in ceteris; aliquando similiter.

Munus pro officio ornatissime dicit; ut hoc est mihi munus. amici officiũ. fungor boni uiri munere ferme idẽ est quod facio boni uiri officiũ; sed & partes in plurali numero cõsimilẽ habẽt significationem; ut meæ partes sunt. i. officium meũ est. uel per/tinet ad me. Cauto uerbũ & si sæpe significat prouideo; ut cautũ ita est lege peronare tamen accusatiuo iũctum pro uiro & fugio usurpant eloquentes; ut turpes uiri ingenui cauẽt mores. Atq̃ & memini rectius atq̃ usitatius accusariuo iungit q̃ genitiuo; ut memini Platonis sciam/& Vir. in bucoli. Numeros memini si/ uerba tenerem nec mir; si in his quæ sunt potius orationis solutæ Vir. Maronis afferãt testimoniu. quæ non solum poætam egre/ gie eruditum. sed etiam rhetoricæ artis ubiq̃ obseruatissimum fuisse constat.

Pœnitet me qd significet notissimũ ẽ. sed & ꝑ paꝛ uꝛ; usurpãt oratores & ꝑstãtes doctria uiri. uaco ꝑ sæpe uerbũ uariis cõstru ctõibus positũ; aut eãdem retinet signicatõis uim; ut uaco huic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

rei: est attendo huic rei: sed uaco hāc re: est hac rē sum uacuus id ornatissimum est, ut boni uiri dant operam ut per turbationibus uacent, i. liberi uacui sint:

Animaduerto fere idem est quōd uideo: & quodammō intelligo. At animaduerto cū accusatiuo constructū in præposita idē si bi uult quod punitio: ut Speusippus animaduertit in seruum. Platonis: ex quo animaduersio p̄nitionē q̄dā nōnuuq̄ significat.

Atq; itē refero tibi hāc rē est tibi narro hāc rē. sed refero ad senatū r̄fero ad populū hāc rē est pono hāc rē i cōsultatōe uel populi uel senat⁹ q usus uerbi huius apd historiarū scriptores frequētissimus ē. Quid uarii quoq; casus eidē uerbo sæpeiūcti: nōne magna hae lōge diuersā uim hnt quale sit: Dō bibulo ad cæsarē litterās. nam dantur bibulo deferenti. ut Cæsari reddat ad quē mittuntur litteræ: eas igitur leget Cæsar bibulus uelut tabelarius quidam defert, nā q defert lr̄as cōsueuit tabellarius appellari. Verū neqd huius rei ignoras dare lr̄as significat scribere seu mittere illas. Nec te fugiat qd pro epistola dicimus lr̄as plurali nūero: nec obstat poetarū cōsuetudo: & p una epistola dicim⁹ unas lr̄as: nā id nomen cū his quæ pluraliter solū inflectūt. pluralē quoq; retinent numerū. ut une nuptiæ, une bige una mæniae Sed ut ad p positū redeā p duabus epistolis dicimus binas lr̄as, nō aūt duas p tribus epistolis ternas lr̄as ñ tres p q̄ttuor epistolis q̄ternas lras & quæ deinceps sūt cōsimili rōne.

Infinitiua oratio pro coniunctiua per quam pulchra est, ut uolo te ad me scribere, cupio te athenas p̄ficisci. Et illud Terentianum, Quid facere te in hac re uelim; significat enim quid uelim quod tu in hac re facias. Velim ciues omnes unanimes esse. uelim q; unanimes sint. & concordes. Sed hoc tibi sit cōcinius ubi nullū sit ābigui sermonis discrimē; neq; n, oio rectū sit siqs dicat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

uolō te amare q̃uis plærunq; id ſuppoſitionis locum habet: quod infinitū uerbum īmediętate p̄ceſſerit; ut puto pyrrhum romāos uincere poſſe. i. credo q; romani poſſunt pyrrhum uincere ſed id p uiribus caueat orator. & quod modo præceptum erat de coniunctiua atq; iniunctitiua oratione præcipue in abſolutis uerbis uel ubi alteri caſui fuerit adiecta præpoſitio ſeruandum ſit. Ex uel præpoſitiones pro a uel ad ſæpe ornat ponuntur ut audiui ex maioribus noſtris: pro a maioribus noſtris.

Accipi e tuo patre uel etiam de tuo patre.

Q uero ex te ideſt a te; quod eſt conſulto te & interrogo quod aduerte & uſui trade.

Pro ornate ponitur loco ī & ſecūdū præpoſitionibus ut pro rostris ideſt in roſtris pro tribunali ideſt in tribunali; & alia pro uiribus tuis ideſt ſecundum uires tuas pro tui ingenii bonitate; & pro uirili & ſimilia.

Subcōpoſita; aut clam aut diminute ſignificat; ut ſubmouit me parmēo clā atq; occulte Subiraſcor tibi; quod eſt paululū ira ſcor Morē gerere per ornatū uerbum complacere ſignificat; atq; obſequi inde morigeraꝝ. ſed moroſus. ſa. ſum. a moros quod difficile ſignificat; aut morato quod ē inſtitutū plurimū differt.

Conſequor pro exprimo pulcherrime eſt; nō poſſum igit᷑ uerbis cōſequi. i. uerbis exprimere; litteris cōſeq. i. p litteras explicare. Metuo ac timēo uerba aliquando multis caſibus coniunguntur ut metui Cicero a. P. Clodio ſibi extremum periculum timeo mihi abſte mortē. Nōnunq̃ ponūt᷑ abſolute datiuo ſibi iūcto; ut metui pāphilo. pāphili uitæ timeo ſed hic ē poti9 poeticus uſus.

Euado pro ſio & efficior. ornatū uſitatūq; ē: ut Cice. euaſit eloquentiſſimus. Ariſto. euaſit ſumus philoſophus. Cæſar uero icli tus īpator: & de aliis quoq; ſimlit᷑. Forte ſemp futura habet ſignificatiōem; & eſt idem qd futuꝝ eſſe. M. Cice. de oratore. iiii. lo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

quens de Hortenſio, quem quidem ego cõfido omnibus iſtis laudibus: quas tu oratione complexus es excellentiorẽ fore & Claſſus fore dicit inquit ego uero eſſe iam iudico.

Quid inter dimidiũ & dimidiatũ interſit noſce putile ẽ. Quin enim dimidiatũ ſit quaſi in partes duas dimidiũ: niſi aliquid diuiſum ſit: dimidiatum dici non poteſt dimidiũ uero appellatur: nõ quõd ipſum diuiſum ſit: ſed quod ex dimidiato pars altera ẽ. Nõ igitur recte quis dixerit prolequentia. M. Varronis. ut ait. A. Gelius in noctibus atticis dimidium librũ legi: dimidiã fabulã audiui: ſed dimidiatũ librum & dimidiatã fabulã recte quis dixerit: & dimidiatũ q̃dẽ exẽpli gr̃a digitũ appellamus: ſed alterutrã partẽ dimidiũ: qd ẽ accurate diligenterq; inſpiciẽdũ plurimũ ãt conducit nobis ĩtelligere: quæ ſint nominũ differentiæ ac uerbor̃ diſcrimina. Nã ea quoq; res mir̃ immodũ exornabit: ut ſiquis nouerit quid diſterãt præſum & ĩterſum: ĩter ſeſe uerba pulcherriæ dicat. M. Cato publicis negociis non ĩterfuit ſolum ſed præfuit: quor̃ illud ſignificat comitem alicuius rei hoc uero ducem.

Ego non ſolum confiteor: quod eſt per uim: ſed ẽt ꝓfiteor qđ quidem eſt ſponte. Et apud. M. Tullium perſæpe.

Et tibi gratulor mihi gaudeo. nã gaudemus nobis gratulẽmur aliis. Et tibi ago gratiam quod quidem eſt uerbis. Refero gratiã quod quidem eſt re ac factis. Habeo gratiam. quod eſt in animo Debeo gratiã ubi aliqua obligationis uis cernitur. & alias. Item optimum eſt non ignorare hominum differentias. ut uberior & ornatior noſtra reddatur oratio.

Hæc res mihi conducit. eſt idem pro mihi hæc res utilis ẽ. & quod cæteri plærunq; dicunt dono tibi hanc rem. ut milles nauali corona donatus eſt. Sabinos romani ciuitate donarunt. quod ẽ ciues fecerunt. quod item dicunt. Sabinos romani i ciuitatem acceperunt. Interdum uero ad præpoſitio quæ noi & caſu præpo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

nitur pulchrius uenustiusq; uerbū præceserit in quibusdam uerbis: quale est siqs dicat. Eo ad te: & dicat potius adeo te & loquor id te potius te aloquor. Cedit ex humanis rebus excedit humanis rebus cedit de uita decedit uita: & in aliis qbusdā cōsimili pacto Minus aduerbium quāuis sæpe parum significat; nōnunquā tamen positiuo iniunctum contrariæ significationis comparatiuū demonstrat: ut Terentius phedria nemo fuit minus; neptus prudentior: & sic. Nemo te minus formosus, i. de formosior: & ita de reliquis.

Quotiens aut multo dies aut annos: dicimus per accusatiuum casum iungi, intelligimus temporis curriculum: & fere continuum: sed p ablatiuū significatur annorum aliquot siue dierum interiectio itermissioq;. Quare ut ait Nonius Marcellus optantes rectius accusatiuo uti debent: si quid ad secundam fortunam attineat; interest igitur siquis ita dixerit Decem ānos re militari uersatus sum an ita. Decem annis rebus bellicis operam dedi. Cordi homō etiam flexibiliter cordi hominis. Cordi homini; ut priscianus inquit significar iucundus di. do. sicut frugi. Sed satius mea sententia Mareellus opinatus est. dicit enim cordi est animo sedet. Nam hæc res est mihi cordi enim placet Terentius in andria Tibi hæc nuptiæ sunt cordi. M. Cicero de perfecto oratore. Flumē alis uerborum uolubilitasq; cordi est; & Lucilius probe declarat cum inquit. Et quod tibi magno opere cordis est mihi uehementer displicet.

Tantisper quod quasi est tam diu ornate post se exposcit dum quod formæ est quod donec ut illud Terentii in heautuntu. Tātis per te dici meum uolo: dum quod te dignum est facies. Ego te tantisper magna uoluptate afficior: dum apud te uiuo.

Tu mihi carus es. Ego te amo. Tu mihi iucundus es. Ego te delector. Sed obiecto & delecto non similiter construuntur; nā

C

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

dícimus delectat me hæc res; ſed oblecto me ac re; ut delectat ſocrate uitæ integritas pytacus ſeſe uirtute; & doctrina oblectat; & ego me oblecto rurim.

Fero hanc rem patienter; ſeu patienti animo ſplendidus dícitur Ego hanc rem facile patior.

Modeſte fero & moderate; & æquo animō contra ſignifieantia aduerbia grauiter acerbe ægre moleſte iniquo animo.

Hæc mihi iucunda res eſt mihi hæc res placet; econtrario moleſta eſt; diſplicet.

Affero communiſſimum uerbum eſt; & quo multis locis uti poſſumus; ut ſecunda fortuna affert mihi uoluptatem ideſt me delectat.

Aduerſa fortuna affert mihi dolorem ideſt dolet mihi; nam dícimus hæc res mihi dōlet; & doleo hanc rem; Sed redeo unde digreſſus ſum litteræ tuæ afferunt mihi admirationem ideſt efficiunt ut admirer. Affers teſtimonium ideſt teſtificaris; & item diſperſa eſt atq; uaga huius uerbi obſeruatio.

Perinde ornatiſſime poſtulat poſt ſe uel ac uel atque; & utrunq; habent ſimul eandem uim, quam & tanquam, ut Camillus perinde atq; omnium ſapientiſſimus. & Chera perinde ac foret eunuchus, de ac re ſatis hæc dicta ſint hactenus.

Coeo non ſolum abſolutum eſt nonnunquā peruenuſte caſum habent accuſatiuum abſq; præpoſitione. ut coeo ſocietatem tecū & hinc eſt illud. A. Gelius i noctibus atticis. De Pythagora deq; eius conſorte quod quiſquis familiæ pecuniæq; habebant in medium dabant. & cohibetur ſocietas ſperabilis. ſed eodem pacto. Cicero aliquando eſt eo uerbo uſus. Mille hominum numero ſingulari ſignificat mille homines, ut mille hominum interiit. ideſt mille homines interierunt. mille militum uulneratum ē ideſt mille ulnerati ſunt milites, idq; ornatum atq; ulitatum eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Primus etiam significat ordinem: quod nomen consequuntur Secundus & tertius: & deinceps alia eisdem ordinis nomina tamen multotiens significat principalē; ut hic nostræ ciuitati unus omnium primis: sæpe significat optimum; sed postremum in raro est oratorum usu.

Interdicio tibi hac re & non hanc rem: ut interdicio tibi aqua et igni. Plinius secundis in epistolis. Carent togæ iure: quibus aqua et igni interdictum est, nunc uero ad reliqua.

Neq; n. non initius omiserimus quod quæ nomina ad numerū spectant in eorum pluralibus genitiuis symcopam efficiamus id q; cum uisitatum est: tum ad exornandum orationem pertinet: ut mille nummum potius q̄ nummorum mille denarium: mille aureum tot milia argentum: & ita de reliquis: & in genitiuis nouēnū secūdæ declinationis frequenter efficiunt. Sed prosam scribentes & solutam orationē in nominibus solā numeros & mēsurā significantibus. Atq; numerorum nominibus eam plerunque seruamus consuetudinem. ut citra centenarium numerum: si quā do post uigenarin duo nūeri cōmemorādi sūt. eorū minor p̄cedat maior sequat̄. ut hic est unū & uiginti annos natus: duos & uigiuti annos uiximus.

Tres & quadraginta dies nauigaui. Quattuor & quadrāginta annorum consumpsi ætatem: sed ultra centenarium & citra uigenarim tritum ac uulgarem seruamus morem quod est sicut duo de uiginti nōnunq̄ dicimus & duo de triginta: ita & duo de uigesimum diē: & duo de trigesimum manifestū est sed non id quidē in frequenti est oratorum usu.

Quid in dies nomen pulcherrimus sermo est. At significat per singulos dies & quottidie. sed cum quodam incremento: ut tue in dies crescit uirtus. in dies hoies sapiunt; Stultorum hoium in dies augescit insania.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

In uerbis tam actionem q̃ passionem significantibus considera re debemus uarias uocum inflexiones atq; exitus & modo his: modo illis uti per aurum iudicio. ut fuere pro fuerunt: amarunt pro amauerunt uidere pro uiderunt. uidebere pro. uideberis no rim pro nouerim: & de aliis quoq; eodem modo. Sed nequid fiat contra grãmaticæ artis præceptiones ac iura prouidendũ est.

Quin particula quomodo uel increpet uel exortetur. item con firmet & quodãmodo interroget satis exploratũ ẽ sed ea nos pul cherime utimur cum dicimus Non possum quin gestiam: qui admirer: significat enim ferre. Non possum me continere ut non gestiam: Non possum me continere ut non doleã. Non possum me continere ut non admirer & ita de cæteris consimilibus.

Quid illud uonne præclarũ est usu. Locus est huic rei. Multũ loci est gaudeo. plurimũ loci est tranquillitati. Teren. &. n.

Daue nihil loci est ignitiæ significant omnia hæc: uel oportere non lætari uel tranquillos esse uel uoluptate affici uel non neligẽ tes esse ac segnes: & sic de aliis huiusmodi.

Nonnnnquam uero duo nomina sinæ præpositione addita siue non unius aduerbii uim retinent: ut magnope pro ualde: uel ma ximopere: uel maxa opera pro pluríma. Mirum immodum pro mirabiliter: & item mirandum immodum.

Sed ablatiui casus siue cum comertio præpositiõis sine eo ui ha bent aduerbii in primis significat enim præcipue & id græci dñt Atq; aduerbium ipsum sic ita appellandum est: perornate nomi nibus iungitur: in primis sapiens: in primis eruditis. sed ne ea pro posito digrediar paucis interdum pro paucum multis pro multũ utimur. Verũ hoc alio loco oportunius.

Ille etiam optimus modus est ut si quis dicturus sit quempiam habere aliquem honorem: seu magistratum siue. Imperium ex nomine honoris eiusmodi & gæro geris uerbo pulcherimam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

conſtituit orationem hoc pacto.

Hic eſt romæ conſul romū conſulem gerit. Prætorem gerit: & alia huiuſmodi. Ad hos. n. uiros rem cura atq; miniſtratio ptinet

Pulcherima ſermonis ratio: ut gerundiorum accuſatiuis præpoſita inter ſignificet tempus imperfectum indicatiui uel ſubiunctiui modi uel alterius & dum particula ut interambulaudū hoſtes offendi: hoc eſt dum ambularem: interlegendum ridebas. ideſt dum legeres & ſic pro uarietate perſouarum ita exponēdū eſt: ut in modo explicauimus. hic ſeruius in bucolicis Virgilii. interagendum dum agis intercœnādum hæc ſum locutus; ideſt dum cœnarem.

In pro erga & etiam contra pulcherime eſt accuſatiuo præpoſita: ut meus in te amor uel animus. Mea in te beniuolentia; ubiq; enim ſignificat erga. Iuuenalis inuehitur in Domiciaunm; Cicero habuit orationē in Catilinā. tibi. n. cōtra ſignificat.

Apprime pro ualde recte apponitur nominibus quemadmodum deimprimis ſupius dictū eſt. ut uir apprime nobilis.

Res nomē latū diffuſumq; ē. ſed eo pulchrime utimur adiectiuis noibus: poſſeſſiuis præſerti hmōi; ut cū dicit res bellica. res domeſtiea: & ſic de ſimilibus pariter: præſtolor uerbū quod poetæ accuſatiuo plærūq; iungunt. Ci. conectit datiuo.

Multa ſunt uerba; quibus pro eodem ſignificatione: & paſſiua utimur uoce actiua: & omittant pene innumerabilia. Cicero frequenter in his duobus mō paſſiuā mō actiuā uocē uſurpat. Aſſētior & aſſentio. ubiq; eadē cōſtructionis forma; & impatior ſeu impartio in cæteris aūt id fit multo rarius.

Vſu uenit ornatiſſime pro contingit. Vſurpatio & uſurpare ñ ita intelligi debent ut iuriſconſulti dicunt ſed uſurpationem oratores frequentem uſum uocant: & uſurpare uſu frequenti habere; Hæc res me deficit; eſt mihi. deeſt hæc res; & deficit me dies

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

uita quam primum mortales deficit; sed deficit hac re magis poe
tarum est.

Nunc autem ne ea quæ perutilia sunt: & ornatissima omitamus
intelligendum est quod quæq; nomina tertiæ declinationis tã no
minatiuum q̃ genitium singularem similes habentia. præsertim
si genitiuus pluralis in ium exierit qorum frequenter pluralis ac
cusatiuus in is terminari solet raro in es ut omnis pro omnes: im
mortalis pro immortales; Similiter ut ipse quoq; testatur Prisci-
nus in ns uel in rs terminantia: ut fontis & partis reliquis rarius
id fit quæ est poetarum uenia.

Quædam aduerbia sunt; quæ epistolis quam maxime congrũ-
unt: sicuti propediem; quamprimum pro cito confestim. & idẽ
postridie: quod multi litterarum ignari & grammaticæ artis ex-
partes exponunt post tres dies. sed ne tu eodẽ ducaris errore cre
de postride significarem postremo die & eo pacto. Marcus Cice
ro accipit & alii eruditissimi uiri. At si quis multa refere uelit pro
priore ponat primũ uel primo loco. utrunq; enim est in usu pro
secundo deinde uel secundo locõ pro tertio. tum uel preterea uel
tertio loco pro quarto quod perraro accidit ad hæc uel præterea
uel quarto loco in calce; postremum uel postremo & demum: sit
igitur huiusmodi exemplum. Tria sunt; que mihi magnam uolu
ptatem afferunt ptimum enim quod optimum amicum nactus
sum. Deinde autem quod singularẽ tuã erga me testificaris sæpe
beniuolentiã. Postremo uero qd te incolumẽ esse intellexi: Qua
in re id quoq; aiaduertendũ qd tres meminimus cõiunctiones re
cto atq; usitato ordine quæ sunt. n. aũt uero: Sed tu ipse hæc oia
ac multo etiã plura cognoris si Ciceronis scripta & i primis eius
epistolas lectitabis.

Memoriæ proditum est significat scriptum est multa enim ta-
lia ornatissime usurpant, uariis tamen significationibus; ut me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

moriæ tradere mandare litteris; mandare ſcriptis màndare littera rum monumentis; idem fere ſignificant. Sed mandare memo-riæ aliud ſibi uelle uidetur.

Fallo uerbum tritum eſt apud Ciceronem: ut fallit me hæc res dicitur & fallit te ſpes; ideſt fruſtratur & decipit. Miſſū facere di mittere uenuſtum: & ornatum eſt. nam miſſam hanc rem facio ideſt dimitto; Ad hæc & in eadē oratione duæ hæc particulæ ne & quidem pulcherrimæ ſunt: nam componunt aut aliud dictū eſt aut id mente concipitur: ut ne audiui quidem: ideſt non uidi nec audiui. Philoſophiæ ſtudia zeno non modo nō iteremit; Sed ne remittit quod remittere nanq; philoſophiam eſt remiſſus phi-loſophari.

Sed ea quoq; adhibenda eſt diligentia; ſi quando plurima ponimus præſertim ſine culpa: qui articulus eſt: ut ſi idem ſignificare uideantur: quod uehementius ſemper collocetur in calce: ut tua uirtus laudanda: probandaq; eſt probare enim eſt magis quod ſit animi iudicio.

Magiſtratus diligere amare, colere debemus probatiſſimos uiros homines uerentur; obſeruant; admirātur; quæ turpia; obſcœna; feda; terra ſunt ea fugere & aſpernari debemus. Virtus offi-cii ſumma laus eſt: nam hēt officium acceſſionem actionis; ſed i his quoq; ordo quidam ſpectandus eſt q; ſi tria ſint quorum duo partem aliquam ſignat; tertium ſit commune; id profecto debet plærunq; in fine collocari; niſi ſe habuerit quodam generis modo tunc enim contra fit quod nuuc liquido ac perſpicue patefecero; ac prioris exemplum eſt. Omnis in adipiſcenda uirtute cura opera diligentia ponenda eſt. Eſt enī cura ſolius animi opera corporis diligentia utrunq; complectitur. Item plurimum in rempublicam induſtriæ laboris temporis ponendum eſt amicos conſilio, uiribus opera adiuuare debemus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Alterius uero exempla ſunt non ſunt per ſe res commodæ expe-
tendæ diuitiæ uoluptates honores. commodo enim generis locū
detinet cuius ſpēs ſunt multæ: puta quas modo memorauimus:
atq; item animalia quæq; homines: equi: leones bonum uidētur
appetere ſed ut cunq; ſeſe res habent ſi multa ſint quod pluris eſt
poni debet in fine: iam uero ad alia.

Multotiens geminatio in quibuſdam tam uerbis infinitis quam
ad uerbis tanti ualet quanti id nomen ſimul & cunq;: ut quiſquis
pro quicunq;: quotquot pro quotcunq;: quantuſquātus pro quā
tuſcunque qualiſqualis pro qualiſcunq; utut pro utcunq;: ubiu-
bi pro ubicunq; & id aduerte diligentius. Accedit pro adiē tā
uſitatum q̄ pulchrū uideri ſolet: unde acceſſio aditionē deſignat
igitur accedit ad meas miſerias dolor: ideſt additur.

Confido alias datiuo alias ablatiuo caſui iungitur & in his po-
tiſſimum uerſatur: quemadmodum ſpectant ut confido tua uir-
tute tua humanitate: tuo conſilio & reliqua huiuſmodi.

Credo quoq; pro commito ornatiſſimum eſt: ut credo tibi mea
conſilia credo tibi grandem pecuniam: nam grande adiectiuum
probe uel ætati conuenit uel pecuniæ exemplum ſupra poſuim9
Sed hic grādior Neſtore uidetur: uidetur qd̄ Neſtorē antecedat
ætate: & hic eſt grandis natu grandiſſimus natu: ſignificat longe
uum hominem atq; admodum ſenem.

Et quia de natu mentio facta eſt maior natu ornatiſſime ſignifi-
cat ſeniorem ſicut minor natu ſignificat iuniorem.

Inſuper haud illepida ſit interpoſita nonnunq̄ in oratione atq; i
teriecta parentheſis: ut dediſti ad me quæ mea eſt ſumma uolu-
ptas ſuauiſſimas litteras Omnes amicos niſi fallor plurimum ad
miraris. Scire uelim ex te: ea nanq; amicorum ē conſuetudo: qd̄
nuper in. Marci Antonii cauſa egeris: & ita demum poſtulātem
noſtram orationem cuiuſmodi interpoſitionibus aſpergamus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Hæc res apud mẽ increbuit; ferre significat ad aures peruenire & notitiam rei significat.

Nescio hanc rem ignoro; me præterit; me ugit; me latet; huius rei nescius sũ ignarus sũ; hæc res sciam nostrã fugit;

Hoc restat; hoc reliquum ẽ ppulchre & magno cũ ornatu id ẽ significa; exemplũ est. Omnia tibi & natura & fortũa tribuit; reiquum est; ut bene & laudabiliter uiuas. Rumor est qđ uulgo dicitur; & cõmuniter dr̃ ornatus sermo est.

Accipere pro audire & cognoscere peruenuste dicitur; ut accipi rumoribus; quorum incertus est auctor; aut accipi homiuum fama; que certo continetur auctore; accipi nunciis quos uunci? & qui mittit̃ affert. accipi litteris quas ab amicis plærunq; accepimus; & in aliis item in consimilibus.

Pro noibus articularibus demonstratiuis cõsueuerũt oratores addere ce dictionẽ in his casibus qui in es desinũt euphonie cã ut hisce hosce hasce. pro his hos & has.

Sæpe præpositio quæ præponi solet postponitur. & significantia eadẽ manet in qbusdã semp que sunt mecũ tecũ secũ nobiscũ uobiscn; in qbusdã non semp ut quicũ quocũ quibuscũ. Te propter ac propter te idem significat & sic quibuscũ idest cũ quibus & in his potissimum ea præpositionum translatio sit; que modo enumerauimus.

Clam plerunq; præpositio est; & nonnunq̃ aduerbiũ. Sed oratores prepositionẽ potius accipiut; siue iungatur ablatiuo; ut uti Priscianus sentit siue accusatiuo qđ opinatur. Donatus; ut clam me profectus est. i. me nesciente.

Coram cum accentu in prima syllaba præpositio est & quid significet nemo est quid nesciat. cum accentu in ultima syllaba ad uerbum pulcherrimum est significans. ut ita dixerim præsentialiter quo frequentissime docti uiri utuntur ut apud. Maecum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Ciceronem Cupio tecum coram iocári: & córam tecum loqui.
Multa aduerbia in exeuntia etiam in ipsis epistolis pulcherima sunt. sed hæc in primis rurí: uesperí bellí: domí. Multa item in o ut sero erio. consulto postremo modo falso merito præcario: cætera uero in eodem exitu desinentia haud in frequenti sunt oratorum usu. In u pauca inueniuntur. ut díu cuius manifesta significantia est: Interdíu quod quasi est infra medíi díei tempus: & noctu pro nocte. quod magis nomen est unde die noctuque dicimus.
Nullus nulla nullnm nonnuuquam pro non præsertim cũ sum es est uerbo adiuncto. Vt nullus sum interii. Respublica nulla est quasi non est. Et extincta est idque etiam ornatissimum fuerit.
Præsto sũ significat adsũ. & sæpe: & fere appareo: & sic idã aduerbium eiusdem uerbi modis omnibus ac temporib⁹ peruenuste cõnectit in eadẽ quã mõ posuimus significãtia. ut p̃sto mihi fuit seruus tuus urbem ingrediendi.
Licet me esse bonum uirum: & licet mihi bono uiro esse utrũque latine atque usitate dicatur. Sed id posterius magis oratorium est.
Perpetuo & in perpetum aduerbialiter p eodem. & eis frequẽter utimur.
Denuncio uerbũ cũ pulcherrimũ est tuũ præcipue epistolis cõgruit: significat. n. denuncio obligor: & diuictus sũ obligatus sũ sicut & sæpe obnoxius. quod nõ solũ trito more significat: qd noxiũ est sed ẽt deuictũ.
Collocare apud aliquẽ beneficiũ est alicui beneficiũ facere: ut apud gratos uiros beneficiũ collocasti.
Gratificor tibi hanc rẽ præclare usurpatur.
Et indulgeo uerbum est sane aptissimum & splendidi ornatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

quõd & datiuo iungitur: & ferme significat do operam: atq; ita exponitur: ut hic nimio somno indulget: id est nimis dormit: nimio cibo indulget: id est nimis comedit: nimio uino indulget: id est nimis bibit & de reliquis consimili pacto Indulgere est quasi concedere: & est uerbum quandam designans clæmentiam & indulgentem parentem appellamus leuiore erga filios ingenio: qđ ab ignosco plurimum differt. Liuius in primo ab urbe condita. Est enim ignosco parco do ueniam siue excusatum habeo. Ignosco tibi igitur siquid exempli gratia admiseris sceleris. Indulgeo uero ut multa agere impune nequeas quorum uerborum discrimen diligentissime consideratum est.

Tantus tanta tantum & quantus quanta quantum eomodo se habent in oratione: ut raro alterum absque altero ponatur: ut contio hæc tanta est quanta ante hac unquam fuit. Tribuis mihi tantum quantum nec agnosco: nec postulo. Tantum in te est doctrinæ quantum doctissimo solet inesse uiro: & ita de reliquis.

Talis & qualis alterutrum celeberrime ponitur raro utrunque Talem solemus sentire bonum uirum: & subintelligimus qualem dicimus econtrario. Orator est illustris: qualis alter nullus reperiatur: uerum de his satis.

Vel pro etiam particula multis in locis rectissime congruit: ut Hanibal fuit imperator uel omnium primus t Tua eximia uirtꝰ ut te amem uel maxime impellit.

Versor uerbum in frequentissimo est ueterum ac discertorum hominum usu perdiffusaque est eius uerbi significantia ac uariis potest denique rationibus exponi: ego uerso in litterarum studio idest do operam litterarũ studio: uirtus circa difficile uersatur est uirtus in difficili consistit. Versamur i tenebris: ẽ fere su

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

mus ac uiuimus & quasi stamus in tenebris: & quod ẽ exẽplis superioribus declaratum duos sibi plærũq; ac frequẽtius casus postulat: Nam aut accusatiuo iungitur præposita circa aut ablatiuo in precedente quoniam ante fundum uersari & ad portam uersabatur perraro dicta sunt. Sed quẽadmodum cæteris rebus ōmnibus ita huic quoq; summa adhibenda est diligentia.

Nonnunquam duæ particulæ ornatissime coniunguntur: quarum eadem sit utriusq; significatio ut enim uero: nam expellenda sententia altera dũtaxat sufficere poterat: & similiter sinat sæpe dicimus causa expellendæ sententiæ: eo in loco particula autem nullam omnino uim habent. Sin enim significat sed si. Quoad pro quousq; & pro quando non minus ornate ponitur quam latine: ut uolo in urbe esse quoad tu redeas: & ita de similibus.

Suscipere non solum quod tritum uulgatumq; est supra se accipere & quodamodo adducere aliquid: sed etiam perornate in epistolis commendatum habere: ut sic suscipe Caium Cæsarem in suis rebus aduersus quæ utique postrema significatio: aut quamquam si quis inspiciat accuratius a priore illa aliena est. Optima illa quoque oratio est: ut positiuo cuipiam adiuncta negatio: contrarii positiui uim ac significationem teneat: sed non ita plene tamen & cumulate illam expleat cuius rei exempla subiiciam. Hic uir est haud improbus significat enim fere hunc hominem probum potius quam improbum esse habendum & si philophus haud ignobilis Histrio non illepidus miles non instrenuus. Cuius haud quanquam malus. Nam in his eorumq; similibus rectius atq; usitatius dicitur quanuis laudis cuiusdam est: sed quasi si diminute & fraude laudis.

Quod grammatici frequenter dicunt: peto te hanc rem ornatius: nec minus latine dici potest: peto a te hanc rẽ: id plurimum cicero in epistolis consueuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Conficior passiua uoce crebro usitatum est: quod co ferre quod est per co. & confectus sum idest consumptꝰ: ut uir inops ac miser: fame: frigore: dolore conficitur & sic amnis æstate æstu conficitur atq; memore labore: senio confectus: & de aliis permultis itidem.

Ablatiui casus non participiorum solum uerum & nominum aliorum in oratione perconcinne ponuntur, præsertim si qua fuerit significatio temporis; & de participiis quidem manifestum ē ut regnante Octauiano Cæsare parta est uniuerso orbi pax; qua si qua tempestate regnabat Octauianus Cæsar; & alia Dionysio siracusis tyrannide gerente: grauissima in sicicilia bella sunt gesta idest quo tempore siracusanorum Dionysius tyrannus erat; sed eodem quoq; modo aliqua quædam sic habent nomina maxime uero si dignitatum atq; honorum extiterint: ut Cornelio & galba ædilibus curulibus actæ in theatro fabulæ sunt. Quidā addunt participium existentibus sed nos prohibeamus quod ad uenusta tē oronis ptinet addi oportere. & itē Scipione cōsule pene deuicti sūt ascipiōe impatore euersa ē numātia; & reliq̄ eiusmodi pariter

Licet tam grammaticæ q̄ oratoriæ genitiuos quorumcunq; casualium cum possessiuis quocunq; casu prælatis cōiungere quod & priscianus tradit: ut mea causa uenit & cæterorum amicorum Meum agrum. &. M. Antonii populati sunt. Tuo amico ae fratris gratificare: tum imperatorem sectare & commilitonū. O noster & fratris amice. Sua illa confidit & ciuium prudentia atque ita figuratur constructio in omnibus possessiuis. hinc Terentianum illud. Præsidio meo atq; hospitis: idq; pœnitus inspiciendū sit. Quin etiam discretionis seu abundantiæ cuiusdam gratia solet addi cum genitiuo possessoris & nominatiuus possessiuus Vt suus est. C. Cæsaris mos idest eius mos & non alterius. Suus tu tii filius hæ res testamento constitutus est. Suus ut ipse quoque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Priſcianus exponit ad diſcretionẽm eius qui ſecũdum leges ſuus non eſt: ideſt ubi poteſtate patris legitimi nón eſt. Suus autem pro uniuſcuiuſq; proprio accipitur: quod ipſum apud uiros etiã eloquentiſſimos frequens eſt.

Die quarta: ut Nonius marcellus teſtis eſt & die quarto: nõ idẽ ſignificant: ſed maſculino genere præteritum deſignatur tempuſ fœminino futurum quod uetuſtiſſimi tamen alter protulerunt: ut ſi die quarto pro eo quod alter nudiuſquart9 dicitur nudiuſtertius: & itidem de aliis. Tua cauſa feci: & tui cauſa feci: ne præter ueterum ac doctorem conſuetudinem: aliquid efficiamus inter ſeſe aut mediocriter diſcernũtur. Nam tui cauſa tunc dicimus: ſi quid ei ad quem ſermonem uertimus præſtiterimus: ut tui cauſa ad Antonii caſtra profectus ſum quod eſt tuẽdi tui gratia ſed tua cauſa: cum tua: ut ita dixerim contemplatiõe aliqd alteri præſtiterimus ut tua cauſa fratris: tui cauſa egi. Et quia aliqui de iis q̃ ad poſſeſſionem ſpectant locuti ſumus. Haud ab te fuerit differentiam eam proferre in medium quæ inter genitiuos eſt primitiui: & poſſeſſiui mei tui ſui noſtri & ueſtri: quam tamen Priſcianus pulcherrime attigit. Vox nanq; eadem eſt a tuis ipſa longe diuerſa: cum genitiuis primitiui ſimplicẽ ſignificat poſſeſſionem poſſeſſiui uero duplicẽ: ut mei amicus eſt. ideſt me9 amicus ſed mei filii amicus duplicem habet poſſeſſionem. alteram meam in filio alteram filii in amico quod eo ſubiicimus ne cum ornatum inquirimus. uerborum uim ignoremus ipſam atque in errorem quẽ piam imprudentes incidamus. Sed inſtituta proſequamur.

Hæc res mihi in mentem uenit: dicitur & cum genitiuo huius rei mihi in mentem uenit: nec mihi curæ eſt an pro nominatiuo genitiuus poſitus ſit. utrunque uero non ſolum poetæ. ſed etiam Marcus Cicero uſurpauit.

Oratores ſicut & poetæ perſæpe & præſentibus temporibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

utũtur pro præteritis nonnunquam & profuturis.

Verum id quidem multo rarius; sed econtrario aut crebro fit nisi forte in quã uerbũ quod futuri tpis est præteriti loco uel præsenti accipiamus. sed multa quæ super his dici possunt i aliud potius tẽpus seruamus. Similis est plenus nomina. i. quorum primus ẽt datiuo iungitur.

Posterius etiam ablatiuo. oratores ut plurimũm ac fere semp genitiuo coniungunt. ut similis est tutorum maiorum dignitatis officii plenus nonnũquam uero est perraro proferuntur cum superioribus casibus.

Sæpenumero maioris significantiæ causa uel ornatissime imperatiuis subiunctiua iunguntur; quid Cicero efficere sæpe solebat quale est illd: cura ut uir sis; & alio in loco scribens ad filiũ. Effice & labora ut excellas;

Decurritur spatium. Cænatur rhombus. Prandetur turtur; cũ similia pulcherrime dicuntur atq; sicut absoluta interdum uerba obliquis casibns adiuuguntur. Ita transitiua quoque licet non nunquam non solum pro grammaticorum more. sed etiam pro oratorum consuetudine absolute proferre; præsertim uero si q̃s sui passio cum actione ipsa significatur. qualia sunt amo. lugeo; rideo metuo; quæ tamen transitiua sunt tunc absolute proferuntur.

Quæ in bundus ẽxeunt nomina. non tam similitudinem significãt; quid plerisq; arbitrantur quam abundantiam quandam potius ac uæhementia; ut gloriabundus non tam glorianti similis. quam abunde sese uæhementer quæ efferens quam opinionem eloquentiam. ac eruditissimorum homnium ubiq; testimoniis comprobatam tu quoq; firmiter amplectere. Nam ut omittam alios. Aulus gelius probatissimus auctor ex sententia quoquæ doctissimi Appolinaris, lætabundus dicitur inqt q lõgo atq; abũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

dantiin errorem eſt: & tu quoq; ita iiſdem utere noibus. Fretus ta tũ; incerte originis & ablatiuo iunctũ pulcherrimũ ẽ & ſignificat ferre cõfiſum ac munitũ; ut ueſtra hũanitate fretus. ueſtra fretus ſapientia non mea uirtute fretus.

Certiorẽ facere uſitate atq; frequenter in epiſtolis uſurpant. Nam facio te hac de re certiorẽ. eſt tibi ſignifico hãc rẽ ut ſæpiſſi me ueli me de tua ualitudine facias certiorẽ.

Habeo uaria conſtructione figuratum. plurimum ornatus habet. ut bene hæc res ſe habet; quod eſt ferre; ut ita dicam. ſtat bene hæc res. Et ita bene habeo me; & cum participiis bene me habens rẽdeo rure. & cõtrariũ aduerbiũ ſimiliter ei uerbo iungitur quod eſt male.

Participia ſæpenumero futuri temporis ornatiſſime uſurpant ut ſcripturus ſum ad Scipionem litteras. quod eſt fere debeo ſcribere. & alia; Tu ad ædes eras iturus es. quaſi ire debes. Cicero eſt athenas profecturus debet athenas proficiſci; Plancus in Cyprũ traiecturus eſt fere nauigare debet in ciprum. quod iccirco ita expoſuimus. quoniam is proprie nauigare is tranſmitere. is ſoluere eũ locũ ſignificat; uñ ꝓficiſcimur is demũ traiicere dr̃ qđ calcẽ deſignat qui rate uehitur. Cicero ſoluit athenis. & in aſiã traiecit; ueꝝ ad ꝓpoſitũ redeundũ eſt.

Ille igitur participia quæ a uerbis paſſiuis manãt & paſſiue quoq; expõni debent. ut cuius inſans animus eſt mulctandis non eſt ideſt mulctari & puniri non debet. Sontes accuſandi ſunt .i. accuſari debet. Vir. flagitioſus trudendus eſt in carcerem. coniicẽdus in uincula. & alia reliqua exponantur. ut ſupra diximus Nec tamen negauerim quin eorundem participiorum alia quoq; rõ ſit. Sed ea nos modo proſequimur in præſentiarum; quæ ue nuſtius eloquium reddunt.

Quid repeto nonne pulchre ponitur. ſiquid ei acceſſerit. neq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

acculatiuus ſolus caſus. ſed etiam ablatiuus; ūt repeto hanc rem memoria. quid non teneo memoria ſignificat; ut permulti exſtimant; ſed potius memoria uoluto; reminiſcor. & quaſi obliuioni traditam rurſum inueſtigo memoria; hoc nos uti uerbo oratiſſime poterimus quoniam eodem & ueteres eloquentiſſimi frequēter uſi ſunt. Hinc illud Ciceronis in libro de oratore. Cogitāti mihi & memoria uetera repetenti. & Africanus a Menio accuſatus tribuno plæbis quod ab Antiocho pecuniam accepiſſet. commodiſſime eo uerbo uſus; memoria inquit quirites repeto hunc diē hodiernum eſſe. quo annibalem penum inimiciſſimum huic imperio uici in terra affrica; & pacem nobis ac uictoriam pēperi in ſeparbilē uerum captus ingenti uoluptate lōgius in affricam uerbis referendis progreſſus ſum.

Quamobrem ad noſtrum inſtitutum ſe referat oratio.

Optimum factum fuerit ne eiſdem aut modis orationis aut uerbis utamur: & quod initio diximus uaria plurimū probatur oratio; & ſi ueluti quibuſdam floſculis aſpergitur. ut pro mori diem obire mortem appetere; animam expirare; uita decedere; uel excedere uita; animam efflare; uita defugit; rebus humanis excedere; ex uita migrare; res deſerere humanas exire de nita; mortem obire. interiere; occidere. conſimiliaq; Et item pro uiuere. Viuere uitam; uitam agere. degere ætatem; & ne ſingulari cuncta conplectar; illud quoq; hoc in loco animaduertendum fit. quod ſicut ſæpe dicimus ludo ludum; pugno pugnam; ſeruio ſeruitutem; dolo dolorem. & ſimilia; ita interdū uiuo uitam uiuo fœlicem ſeu miſeram uitam. ut ſi quis dixerit. qui expeditam uirtutem fuerint conſectati; hi uiuent beatam atq; immortalem uitam. & qui præclarum certamen certauerit; ampliſſimis muneribus donabitur Et quid de uariis dicimus orationis modis. idipſum de ſinguliſ p tibus intelligendum ſit; ut pro oro; rogo; precor; obſecro; obte-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

ſtor: pro quaſi penæ: ferme: ferre & ālia tuipſe coniectā.

Id genus pro eius generis: quod fere ſimile nomen exprimit pulchre & uſitate dicitur multa ſunt: id genus monſtra de multis id genus rebus loquuntur quod iterum eſt in ſimilibus: & ita in aliis.

Ex ſententia quaſi ſecūdum uoluntatem: & proſperē: ut geſta res eſt ex ſententia quod eſt pro ut optabam: & id tibi euenit ex ſententia: & multis in locis conſimiliter.

Inferre iniuriam quaſi iniuriam facere. Manus inferre alicui eſt aliquem pulſare. Impetum in quēpiā facere ē ferire cū impetu quem piam & quaſi ui adoriri & irruere.

Dare ueniam pulcherrimum eſt ignoſcere & licentiam concedere:

Ab intio ætatis habuit te. i. nicum: a teneris annis a paruulo a primis ætatis temporibus: a teneris: ut greci dicunt unguiculis a cunabulis ipſis amicitia mihi tecū eſt. & huiuſmodi. Liuius ætas pulcherime adoleſcentiam ſignificat.

Ferire fœdus optime atq; optimus cauſis & fecialiū conſuetudine ſignificat fœdus componere ut per ſæpe ictum ſeu percuſū fædus eſt conſtitutum & compoſitum.

Eſt enim nomen Scipioni: Scipioni cōgnomē Affricano fuit Cui pago troiano nomen erat: & ſic dē reliquis datiuo caſu perusitate dicitur ac pulcherrime quæ eodem & aliis quoq; modis dicuntur: ſed frequentius modos ſuperios apud eloquentes & doctos iuros inuenies.

Quum tritum uerbum uolumus oſtēdere: & quod in ore populi eſt utimur uel impersonali fertur uel perſonali uerbo aiūt & nōnūquā dr: & ut præponimus exempla ſunt hmōi. Nam ſirenes ut aiūt ſurda debemus aure tranſire: & item nā ita fec: ut nuſquam tuta ſit fides: item minime turpe ē, quod dicitur tum ultu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

antem de gradu eiici.

Nonnunq̃ & ita dicimus; noctem super mediam uigilauimus. quod est ultra mediam noctem; idq; & Seruius ipse testatur; & quorundam ueterum comprobat auctoritas.

Contra sermonem tuum tendo idest respondeo tibi; sicut & tẽdo coutra interest tibi occurro; sed hoc aut in frequenti usu oratorum inuenies.

Macte magis aucte & gloriæ ac laudis sermo; & plærunque ab latiuo iungitur ut macte uirtute esto idque; & poetæ usurpant & scriptores historiarum; & demũ oratores ipsi; qui sermo ut multi eruditissimi tradunt a sacris deductus est.

Quotiens alicuius explicaturi sumus siue genus seu locum; gentile ac patrium nomen effingimus; quod qui secus effecerit fortasse haud latinæ locutus sit, sed illepide pœnitus atque indecore; ut qui fuerit a syracusis oriundus non de syracusis dicendus; sed syracusanus est; non de athenis; sed athenienſis; non de Clusio; sed Clusinus; atque in generibus & familiis non de de cum ablatiuo utimur; ut multi; sed inde nomen effícimus; ut non de Scauris sed Scaurus; non de Gracchis sed Gracchus non de Catulis; sed Catulus; non de Dattis; sed Dattus; quam quidem ad rem id merito afferendum sit; quod Plynius ipse aiebat; quod deriuationes firmas non habent regulas; sed exeunt terminaturque uti ipsis auctoribus placet; sicut a tauro taurẽum & taurinũ dicimus; & quos nos Romanos dicimus dicunt græci Romeos; quos nos Carthaginenses illi carchidonios. sed in ensis in us atq; in as, quæ ad loca pertinent frequentiores terminationes sunt; ut Albanensis; Cremonensis; clusinus; lacæmoniis; mithilenus; thebeus; corinthius syracusanus; thebanus; arpinas; & sarsinas. Alii quoque sunt eorundem nominum exitus; sed hi frequentiore usu celebrant; quod idẽ i quibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

dam aliis fit: quæ nēq; generis nominibus finxere: neq; loci ulius ut Terentiāus Chremes Prodichius Hercules Platonicus Gigel Socraticus Gorgias: quæ omnia a propriis profecta sunt atq; ortiginem traxere: sed quæ alia de re dici possunt tuiipse cogitatione complectere.

Conor hanc rem optime ac uenuste dicimus præsertim si difficilior fuit & ardua: quo pacto Cicero sæpe utebatur: ut de perfecto oratore. Magnum opus & arduum. arduum brute conamur & studeo siquid studiosius effecturi sumus: Etiā accusatiuo pulcherrime iungitur desidero uerum pulcherrime positum. Nam cum desiderium sit absentium rerum: sæpe dicimus desidero amorem tuum: idest tu non me amas: desidero prudentiam tuam quasi sis inspiciēs: & ita de aliis.

Complector perdiffusum est atq; ornatum uerbum præsertim uero aliquibus additis hac ratione: ut te amore atq; beniuolentia complector quod est te amo. Cogitatione complector. quod est cogito: & idest animi: sic complector re est facultate consequor: & est rei ipsius.

Illud ignorandum non est quod gerundiuus modus ab omni uerbo similiter procreatur si quando nobis eo opus foret ut cantando rumpitur anguis. Est enim ut ait Seruius dum cantatur & alio loco actiue dictum est ut cantando tu illum rumpis idest dū cantas id efficere oratores atq; usurpare queunt.

Putant nonnulli nil interesse si quis dixerit quarto p̄tor: & quartum ptor: & sic de cæteris: sed magna est differentia: ut. M. Var. testis ē: nā quarto p̄tor locū significat & res ante factos: quartū uero prætor designat tps. Caue igit diligenter ne ppetuam hisce utaris rōnibus: ne qd cōtra uetere atq; eloquentiū morem cōsuetudinemq; faciamus quia tertium consulat tertio consul non idē significat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Sed ne iam plura ſequar nã infinitæ pœnæ huiuſmodi ꝓcipi ſo//
lent. Id tene memoria: quod non rure eſſe: ſed ruri dicimus quod
tum Põ. Feſtus aſſirmat. tum. P. Terentius comprobat ait enim
Ruri ſe continebat: quamobrem ſi qúa iam reliqua ſũt paucis ex
pediamus. Nam cum pro conficiendis epiſtolis: hæc potiſſimũ
attigerimus ſi ſaluat omnis formula & calendarum iduum nona
rumq; obſeruationem patefecerim iure huic paruo inſtituto finẽ
ac modum ſtatuemus.

Vale igiẽ ac ſalue uerba. M. Varronis & omnium doctiſſimo
rum ſententia idem ſignificare uidẽtur qbus nos alias in ſalutan
do alias in execrando utimur ex'quo & Terentianum illud eſt.
Valeant qui inter nos diſſidiũ querũt ac mortuis quoq; qui mor
taliũ uita deceſſerũt quib9 nullã huiuſce lucis ſalutẽ optare poſ//
ſumus nõnunquã uale dicimus & ueteres ipſi quondã iiſdẽ idem
uerbũ ꝓ more dicebãt quaſi nil amplius ſibi uiuentibus cũ mor//
tuis futuꝝ eſſe & in perpetuũ ab eoꝝ iã aſpectu diſcederent: nã
neq; ualent illi neq; ſalui eſſe poſſunt ab eandẽ rẽ addunt nõnulli
bene aduerbium fœliciterue & ſiqua ſunt ẽiuſdem modi ſignifi//
cantiæ uerũtamẽ in epiſtolis ipis plærunq;. n. ad amicos mittim9
uale in fine dicere conſueuimus abſq; ulla aduerbii acceſſione ꝓ//
inde atq; ai eis uitæ ſalutẽ ac fœlicitatẽ exoptamus.

Quid igitur uale ſi querat quoq; pacto utendũ ſit noſti: pro ſa//
lute autem nos dicimus ſalutem dicõ & quem ſalutari cupimus
datiuo caſui aptiſſime poſuerimus: ut uale & Cæſari dic ſalutem
Alia quoq; erit ſalutãdi rõ ut iube. ſcipionẽ ſaluere qd' ẽ ſcipionẽ
ſaluta. Nã his modus uí'quãdã deſiderii cõtinet: & ꝓ antiquorũ
cõſuetudie ifinit9 modus in aliũ trãſit: ut iubeo te ſaluere. i. ſalue
iubeo te gaudere pro gaude. Quod uero alii ex mea parte dicunt
multo qdem ornatius uel meo nomine uel meis uerbis.

Quotam aũt cuiuſq; mẽſis diẽ uolumus itelligi calendis nonis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

díbuſue notamus neq; quid ille ſibí ūelínt explícarí nunc conſílí ium eſt. Sed quo pacto ſingulorum menſium díes ad eís annotationem ſuſcípiunt. Q uãobrem íntellígẽdum primis eſt primos cuiuſq; menſis díes calendarũ appellatione notati ſecundũ quas nonarum díes conſtítuunt & in alíis quídem menſíbꝰ ſexta luce. Martío Maío Iulio Octobrí. In alíis aũt quarta Ianuarío Februarío Aprílí Iunío Auguſto Scptembri nouembrí & Decẽmbrí. Atq; oẽs hi díes quí inter calendas & nonas interceſſerint. nonarꝝ cognowínatione cenſentur. ubí & numerum meminerímús. ac nonas ípſas & calendas ablatíuo caſu cõſtítuímꝰ has accuſatíuo ſed inter numerandum & præpoſtero utemur ordíne & nonarũ díem cõnumerabímus. At nonís exactís proximos octo díes. íd que in quo menſe ſímíliter & íduũ cognominatione ſignificabímus ſed pari ratione. tum ordínís tum ānumeratiõís. relíquas uero eius mẽſís quot ſupfuerít díes calẽdarꝝ appellatiõe notabímus quæ futuri ac ꝓxímí ſínt mẽſís. neq; ordínís neq; anumeratiõís ratione ímutata. atq; íd oẽ exẽplõ illuſtrãdũ eſt cuius curriculum uno ac trígeſímo díe conficitur.

Príma ítaq; dies calendæ erunt martíí.

Secunda	Sexto nonas martíí.
Tertía	Q uínto nonas martíí.
Q uarta	Q uarto nonas martíí.
Q uínta	Tertío nonas martíí.

Sexta non ſecundo nonas dícitur. Sed prídíe nonas. & íta in ídíbus atque calendís.

Septíma díe	Nonæ erunt martíí.
Octauo	Octauo ídus martíí.
Nona	Septímo ídus martíí.
Decíma	Sexto ídus martíí.
Vndecíma	Q uínto ídus martíí.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Duodecima	Quarto idús martíi
Tertiadecima	Tertío ídus martíi
Quartadecima	Prídíe ídus martíi
Quintadecima	Idus erunt martíi.

Sextadecía ſeptíodecío calẽ. apri. qm̃ is mẽſibus ꝓxímí cõſequitẽ

Decimaoctaua	Quíntodecímo calen. apríles.
Decímonona	Quartodecímo calen. apríles.
Vígeſíma	Tertíodecímo calen. apríles.
Vígeſímapríma	Duodecímo calen. apíl.
Vígeſímaſecunda	Vndecímo cal. apri.
Vígeſímatertía	Decímo cal. apri.
Vígeſímaquarta	Nono cal. apri.
Vígeſímaquínta	Octauo cal. apri.
Vígeſímaſexta	Septímo eal. apri.
Vígeſímaſeptíma	Sexto cal. apri.
Vígeſímaoctaua	Quínto cal. apri.
Vígeſímanona	Quarto cal. apri.
Trígeſíma	Tertío calendas apríles.

Trígeſímapríma & notíſſíma prídíe calen. apríles & ín ceteris oí bus eadẽ ſeruauda eſt: dieꝝ ãt nũerus haud te lateat q ín prõptu ẽſt oíbus: prídíe ãt cal. prídíe nonas prídíe ídus dr; & ſignificatur qđ uetuſtíſſímí dícebãt. díe príſtíne ꝓ aduerbío qđ ſignificat díe príſtíno: ſíc & peruetuſto moreíde craſtíní & díe quintí & díe quínto ſímíl ter ꝓ aduerbío. Veꝝ nos príſcã nímís & horrídíorẽ uetuſtatẽ ubíq; fugere ac uítare debemus: ut bñ & p̃clare cæſar p̃cípere ſolebat tanq̃ ſcopulũ ſíc fugiendũ eſſe ínãdítũ atq; ínſolẽs uerbũ: ꝓgenítíuís ãt menſíũ rectíꝰ poſſeſſíuã fínxerímus noía: ut ꝓ cal. mar. cal. martías díxerímꝰ & íta apríles maías íunías íu lías aut qntiles auguſtas ſeptembres & íta íãuarías & februarías Q đ' ãt í calẽdís nonís ídíbuſq; ablatíuo íungímus ídẽ poſſumus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

in actum transferre; & ad præponere sed id significat tempus fe-
re diuturnum ut decimo calēdas februarias dedisti ad me litterās
ego uero ad octauas idus ianuarias ad te scripseram, habet enim
uim temporis uæhementer hoc posterius.

Ne igitur plura scribam hæc mihi in præsentiarum sese obtu-
lerunt quæ ānotatu digniora uisa sunt. quæq; tibi multo plus for
tasse conducent; quam illorum præceptiones qui easdem & epi-
stolis & orationibus partes tribuunt; quorum penitus eripiēdus
est error atq; ita sciendum ut in litteris ipsis apte; concinne, luci-
deq; scribamus; ac nostram sententiam atq; mentem quam com
modissime aperiamus; Quod cum hac diligenter tenueris ex in
finito pene earum rerum numero alia quædam non minus for-
tasse utilia. sed multo grauiora subnectam. Quamobrem ut cu-
pidissime facis, studia litterarum complectere & que in die, asse-
quere, ad exercitationem accommoda. Valle.;

Expliciunt elegantiolæ Augustini datti impressæ Venetiis per
Ioānē decereto de Tridino alias Tacuinū, ano dñi, M.CCCC.
XCVIIII. die. XXVI. Aprilis, Regnāte inclito prrincipe Au
gustino barbadico.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Cust. A.1